

РЕШЕНИЕ

№ 4360

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Адриан Янев

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2550** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. срещу Решение по НАХД № 12278/2014 г. на СРС, НО, 101 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-000525/30.04.2014 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма] е наложено имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл.414, ал.1 от КТ за нарушение на чл.115, ал.1 от КТ.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно и се моли то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. М., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – [фирма]-в несъстоятелност чрез синдик Г. М. в съдебно заседание се представлява от синдика Г. М..

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която моли да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд София – град, XVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Съставен е бил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 31.03.2014 г. с № 22 - 000525 на [фирма], за това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 13.03.2014г. на място на обект на контрол: офис находящ се в [населено място], [улица], вх.В, ет.5, офис 12, стопанисван от [фирма], представлявано и управлявано от А. Б. Д. и на 27.03.2014г. и 31.03.2014г., въз основа на изискани и представени документи в Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е констатирано, че [фирма] в качеството си на работодател не е уговорил и определил разпределението на работното време в трудов договор № 312 от 11.03.2014г. сключен с работника/служителя Д. В. Д. на основание чл.111 от КТ. При преглед на изискваните и представени на 27.03.2014г. в Дирекция „Инспекция по труда“ – С. документи е установено, че [фирма], в качеството си на работодател на 11.03.2014г. е сключил трудов договор с работника/служителя Д. В. Д. на основание чл.111 от КТ – допълнителен труд при друг работодател. С трудовия договор страните са уговорили работа на непълно работно време от 4 часа, като не е уговорено и определено разпределението на работното време.

Актът е предявен и връчен на 31.03.2014 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 22-000525/30.04.2014 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно като краен резултат.

При разглеждане на делото настоящата касационна инстанция констатира, че с оглед посочената в НП и установена от въззивния съд дата на извършване на нарушението – 13.03.2014 г., към датата на приключване на устните състезания е изтекъл срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване и НП подлежи на отмяна само на това основание. Поради това и контролираното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като правилно, тъй като с него е отменено оспореното НП. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, доколкото в ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност, следва да намери приложение чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл.11 от ЗАНН. Определена по този начин, абсолютната давност за реализиране на административнонаказателна отговорност е четири година и половина от датата на извършване на нарушението. В процесния случай датата на извършване на нарушението е 13.03.2014г., поради което срокът на абсолютната давност за административнонаказателно преследване е изтекъл на 13.09.2018 г. При констатиране изтичането на давностния срок за преследване съдът е длъжен да отмени НП и да прекрати административнонаказателното производство, без да разглежда въпроса относно съставомерността на нарушението и законосъобразността на НП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, XVI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД № 12278/2014 г. на СРС, НО, 101-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.